

ening blev stiftet, var Vurderingsgrænsen 6,000 for Husmandskreditforeningerne, medens den nu er 12,000 Kr. Endelig vil jeg til det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) sige, at hvis man skulde give Laan i jordløse Huse til 12,000 Kr., vilde man efter min Mening gaa udenfor det, som var Husmandskreditforeningernes oprindelige Opgave. Man kan nu en Gang ikke regne med, at de Mennesker, som sidder i Villaer til 12,000 Kr., i Almindelighed er ligestillede med Husmænd. Endelig vil jeg i Anledning af, at den højtærede Minister kunde have ønsket, at Ejendomme til 12,000 Kr. i Byerne var kommet med, for saa vidt de bebos af flere Familier — saaledes forstod jeg det —, sige, at det er ganske uberettiget, thi der er Forholdet det, at saadanne Ejendomme i Almindelighed kun ejes af een Mand. (*Indenrigsministeren*: Det er ikke sikkert). Jo, i Almindelighed. (*Indenrigsministeren*: Men det kunde ordnes).

**Johannes Pedersen:** Naar der tales om at give Laan i Villaejendomme, er det til at bemærke, at de Huse, der her er Tale om, i overvejende Grad er Ejendomme, som bebos af flere Familier og ejes af Samfundsmedlemmer, som staar i samme Niveau med Hensyn til Indtægts- og Formueforhold. De er ganske ubemidlede, og som saadanne kan der ikke være Tale om, at de kommer udenfor den Klasse, for hvilken Husmandskreditforeningerne er stiftet.

**N. C. Jensen:** Det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) har ikke Ret i sine Betragtninger angaaende de jordløse Huse. Hvad sker der med Huse med Jordtilliggende? Prisen paa disse smaa Ejendomme er steget saadan, at de, der tidligere har været 10,000 Kr. værd, nu næsten overalt repræsenterer en Værdi af 12,000 Kr. Der sker nu ikke andet, end at det er de samme Ejendomme, der faar Lov til at rykke op. Men det samme er Tilfældet for mange Huse ved Stationsbyer, idet Værdien for Husene, da man begyndte, var 10,000 Kr., medens de nu i mange Tilfælde har en Værdi af indtil 12,000 Kr. Og her foregaar der en Indskrænkning, fordi Kreditforeningerne siger til dem: I

kan ikke blive i den Kreditforening, hvori I er; vil I have større Laan, kan I gaa hen i en anden Kreditforening, som derved bliver monopoliseret. Det er det, jeg har sagt, det er ikke til at komme udenom, og det er det ikke værd at trættes om, for det er Sandhed, saadan ligger Landet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

*Lovforslagets Overgang til anden Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Lov for Færøerne om Fiskerilaan.*

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3569).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

**A. Samuelson:** Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at fortsætte den Lovgivning, som har været gældende for Færøerne siden 1905, hvorefter der til Anskaffelse af Fiskerifartøjer maa udlaanes aarlig 60,000 Kr. af Stats-Laanefonden. Det fremgaar af de Lovforslaget medfølgende Bemærkninger, i hvor stort Omfang Loven har været benyttet, og jeg skal henvise til disse Bemærkninger. Jeg kan udtale, at Loven har virket til Gavn for Fiskeriet paa Færøerne. I det foreliggende Lovforslag er der optaget forskellige nye Bestemmelser i Overensstemmelse med Loven om Fiskerilaan af 12. Marts d. A. gældende for det øvrige Kongerige. Om disse Bestemmelser, der angaar Betingelserne for at faa Laan samt Tilsynet med de Skibe, hvorpaa der hviler Statslaan, har der ikke været Lejlighed til at indhente Lagtingets Erklæring. De omhandlede Bestemmelser er imidlertid ikke af den Betskaffenhed, at de voldrer mig nogen Betænkelighed. I øvrigt har Lagtinget haft Lejlighed til at udtale sig om Sagen, Lagtinget har taget Stilling til Renteforhøjelsen fra 3½ til 4 pCt., og Lagtinget har udtalt sig for en Fortsættelse af Fiskerilaanslovgivningen. Jeg kan derfor paa det